

**ROZSZYFRUJMY
ROZMOWY
KWALIFIKACYJNE**

ø á ä å æ ç è é ê ë ÿ ö ö í

Wstęp

Rozmowa kwalifikacyjna, będąca obowiązkowym elementem procesu rekrutacyjnego często wywołuje stres – niezależnie od doświadczenia, kompetencji i stanowiska, na jakie aplikujemy. Przygotowanie kandydata do rozmowy kwalifikacyjnej jest popularną formą wsparcia, którą wybierają klienci doradców zawodowych. Zrozumienie istoty tego etapu rekrutacji pozwala doradcom i ich klientom „wejść w buty” rekrutera, rozszyfrować zapotrzebowanie na kompetencje na danym stanowisku i przygotować na trudne pytania, które mogą się pojawić podczas rozmowy.

CEL ROZMOWY KWALIFIKACYJNEJ

Rozmowa kwalifikacyjna to ten etap rekrutacji, w którym bardzo wiele zależy od kandydata. Celem rozmowy kwalifikacyjnej, jest ocena dopasowania kandydata do profilu stanowiska, firmy i zakresu obowiązków. Organizacje tworzą w tym celu tzw. Model kompetencyjny stanowiska.

Model kompetencyjny to określony zestaw kompetencji niezbędnych do tego, by kandydat mógł osiągnąć sukces w sprawowanej funkcji. Przygotowując model kompetencyjny, organizacje uwzględniają zazwyczaj 3 obszary:

- wiedzę kandydata: poziom wiedzy merytorycznej i doświadczenie zawodowe w branży/na stanowisku. etc.;
- umiejętności kandydata: np. znajomość języków obcych, programów obsługi, posługiwanie się rozwiązaniami technologicznymi niezbędnymi do wykonywania obowiązków;
- postawę kandydata: występowanie u danej osoby określonych zachowań, które warunkują skuteczną realizację zadań na danym stanowisku.¹

Kompetencje z powyższych 3 obszarów są „tłumaczone” na konkretne zachowania. W oparciu o stworzony model kompetencyjny rekruter przygotowuje scenariusz wywiadu i opracowuje listę pytań. Po zakończonej rozmowie kwalifikacyjnej model kompetencyjny porównuje się z zarysem umiejętności kandydata, uzyskanego na podstawie odpowiedzi na pytania.

---

¹ Rafał Dudziński, „5 cech modelu kompetencyjnego, które musisz znać :: Portal Branży HR,” HRpress.pl, March 18, 2015, <https://hrpress.pl/artykuly/zarzadzanie/5-cech-modelu-kompetencyjnego/>.

Wśród licznych sposobów weryfikacji kompetencji kandydata, można wymienić:

- pytania opisowe,
- testy samooceny,
- pytania behawioralne/wywiad behawioralny,
- rekomendacje,
- próbki pracy/symulacje rekrutacyjne,
- assessment center,
- okres próbny,
- wiele innych.

WYWIAD BEHAVIORALNY

Wywiad behawioralny jest najczęściej stosowaną metodą weryfikacji kompetencji podczas rozmowy kwalifikacyjnej, gdyż jest najtańszy i jednocześnie skuteczny. Utrudnia on bowiem udzielanie odpowiedzi niezgodnych z prawdą. Badania potwierdzają, że na podstawie typowej rozmowy kwalifikacyjnej można przewidzieć 10% zachowań pracowników, natomiast z wywiadów behawioralnych rozpoznać można ponad 50% - co przesądza o ich popularności.²

Pytania behawioralne podczas wywiadu definiują, w jaki sposób zachowaliśmy się w danej sytuacji, jak ona wyglądała i jaki był rezultat naszych działań. Zwykle zaczynają się od słów „Proszę opowiedzieć o sytuacji, w której...”

Odpowiadając na pytania behawioralne, zazwyczaj stosujemy model odpowiedzi STAR, który jest skrótem 4 ważnych i koniecznych do ujęcia w odpowiedzi obszarów:

- SITUATION – SYTUACJA

Kontekst i istotne szczegóły wyzwania lub problemu (Dlaczego ta sytuacja miała miejsce? Kto był zaangażowany? Jaka była Twoja rola/Twój wpływ? Jakie były interesy tych osób?)

- TASK – ZADANIE

Twoja rola w pokonywaniu wyzwania lub radzeniu sobie z sytuacją (Na czym polegała trudność/ranga zadania?)

---

² Krzysztof Ogniewski, "Wywiad behawioralny w rekrutacji – na czym polega," Blog Elevato :), May 12, 2021, <https://www.elevatosoftware.com/blog/wywiad-behawioralny-w-rekrutacji/>.

- ACTION – DZIAŁANIE

Jakie działanie zostało podjęte, jaką rolę w tym odegrałeś (Co zrobiłeś? Jakie decyzje podjąłeś? Dlaczego zdecydowałeś się na taką strategię?)

- RESULT – WYNIK

Wymierny wynik lub konkretny przykład efektów Twojego wysiłku (Czego Cię nauczyła ta sytuacja/jakie wnioski wyciągnąłeś? Jak zadbałeś, żeby taka sytuacja nie miała więcej miejsca (jeśli to było wyzwanie) lub aby częściej się powtarzała (jeśli to był opis sukcesu)?³

Poniżej przeanalizowane zostały 4 najpopularniejsze grupy kompetencji sprawdzane podczas rozmowy kwalifikacyjnej za pomocą wywiadu behawioralnego.

1. WERYFIKACJA UMIEJĘTNOŚCI ADAPTACJI I ODPORNOŚCI NA STRES

Aby odpowiedzieć na pytanie, co oznaczają odporność na stres i umiejętność adaptacji, należy zdefiniować zachowania jakie o nich świadczą.

„Odporny na stres” oznacza zazwyczaj następujące zachowania:

- Zachowuje spokój w obliczu trudności i wyzwań,
- Obiektywnie ocenia sytuacje,
- Nie wikła się w dramaty,
- Gdy pojawi się problem, szuka konstruktywnych rozwiązań,
- Sięga po pomoc, kiedy czuje, że brakuje mu kompetencji,
- Zna swoje granice i reaguje gdy ktoś je przekracza.

Z kolei umiejętność adaptacji określana przez zachowania:

- Opanowanie emocjonalne (stabilność emocjonalna), czyli umiejętność racjonalnego działania nastawionego na rozwiązanie sytuacji w momencie wysokiego stresu sytuacyjnego, silnych emocji, kryzysu itp.

---

³ Justyna Szymczyk, „Jak funkcjonuje metoda STAR w rekrutacji?,” Poradnik Pracownika, August 11, 2022, <https://poradnikpracownika.pl/-jak-funkcjonuje-metoda-star-w-rekrutacji>.

- Umiejętność długotrwałej pracy w warunkach napięcia, ciągłych zmian, presji czasu, sytuacji ekspozycyjnych.
- Profilaktyka i bieżąca dbałość o swoją kondycję psychofizyczną (np. regularne uprawianie sportu).
- Kompetencje komunikacyjne, asertywność – np. pytam, kiedy czegoś nie wiem, pozyskuję potrzebne informacje, sygnalizuję potrzebę wsparcia itp.

Pytania behawioralne sprawdzające te kompetencje, które mogą pojawić podczas rozmowy kwalifikacyjnej, mogą brzmieć następująco:

- *Proszę opowiedzieć o sytuacji zawodowej, która była dla Pani/ Pana najbardziej stresująca do tej pory?*
- *Proszę opowiedzieć o sytuacji z życia zawodowego, kiedy musiał Pan/i radzić sobie z długotrwałym stresem?*
- *Proszę opowiedzieć o sytuacji, w której ma Pan/i poczucie, że nie poradził/a sobie Pan/i sobie ze stresem zawodowym?*

Przykładem dobrej odpowiedzi sytuacyjnej udzielonej w modelu STAR:

„Najbardziej stresująca była dla mnie sytuacja, w której okazało się, że wysłałem do Klienta nie ten produkt, który był zamówiony. To była duża i droga rzecz, więc koszty przesyłki też były wysokie. Najgorsze było to, że Klient potrzebował swojego zamówienia bardzo pilnie. Wiedziałem, że przez mój błąd może on mieć duże problemy w swojej firmie. Dla mnie relacje z Klientami i rzetelność są bardzo ważne w pracy, więc jak się tylko zorientowałem, to zadzwoniłem do Klienta i szefa z przeprosinami i sam natychmiast zawiozłem Klientowi właściwy towar z dodatkowymi bonusami w ramach rekompensaty. Swój stres potem wybiegałem wieczorem w lesie – bo biegam regularnie, ale od tego czasu wprowadziłem dodatkowy punkt do procedury kontroli wysyłek. Nie chciałem, żeby taka sytuacja miała miejsce w przyszłości”.

Słowa klucze, które powinny się pojawić w odpowiedziach weryfikujących tę grupę umiejętności to:

- Szukam rozwiązań, a nie skupiam się na trudnościach.
- Staram się skupić na faktach.
- Najpierw uspokajam emocje, żeby nie zarażać innych.
- Staram się skupić na celu.
- Zajmuję się tym, co najważniejsze na daną chwilę.

- Staram się myśleć o tym, jaki wpływ wywieram na innych.
- Staram się skupić na swojej strefie odpowiedzialności.

Poza wywiadem behawioralnym, skutecznymi metodami w weryfikacji umiejętności adaptacyjnych i odporności na stres są:

- Przykładowe zadania stymulacyjne, typu:
  - *Masz do zrobienia zadanie. Co kilka minut prowadzący zmienia kryteria zadania („a jednak klient nie chce wysokiej wieży, tylko szerokiej podstawy”),*
  - *rozmówca mówi podniesionym głosem, przerywa, krytykuje, zarzuca brak odpowiedzialności,*
  - *Assesment Center – dyskusje grupowe, w których są rozbieżne stanowiska, presja czasu i celem jest dojście do konsensusu.*

Pracodawcy sprawdzają umiejętności adaptacyjne i odporność na stres, ponieważ odpowiadają one za:

- łatwość przystosowania się do nowych warunków pracy (np. praca zdalna, hybrydowa, wirtualny zespół),
- elastyczność we współpracy (zmieniające się warunki zewnętrzne),
- konstruktywne reagowanie na zmianę,
- umiejętność utrzymania pracy.

Powyższe umiejętności mają największe znaczenie w miejscach pracy charakteryzującym się:

- zmiennym, dynamicznym i mało przewidywalnym środowiskiem pracy,
- niezbyt jasno określonym/zbyt szerokim zakresem obowiązków,
- dużą organizacją, hierarchicznym stylem zarządzania,
- rozliczaniem efektywności pracy na podstawie wyniku,
- dużą odpowiedzialnością i dyspozycyjnością,
- zwinnym zarządzaniem.

2. WERYFIKACJA UMIEJĘTNOŚCI WSPÓŁPRACY I KOMUNIKACJI

Aby odpowiedzieć na pytanie, jak rozpoznać tę grupę umiejętności, należy zdefiniować zachowania, jakie za nimi stoją.

Dobra współpraca zazwyczaj oznacza zachowania takie jak:

- łatwe nawiązywanie kontaktu z innymi członkami zespołu,
- klarowne przedstawianie celów i potrzeb,
- umiejętne rozwiązywanie konfliktów,
- odpowiedzialność za swoje zadania względem zespołu,
- pomaganie innym członkom zespołu w rozwiązywaniu problemów,
- stawianie celu zespołu ponad celem osobistym,
- dzielenie się wiedzą,
- docenianie współpracowników,
- udzielanie informacji zwrotnych innym członkom zespołu, jeśli są one ważne z perspektywy realizacji celów zespołu,
- uwzględnianie perspektywy innych członków zespołu,
- docenianie różnorodności w zespole.

Z kolei dobrą komunikację można rozpoznać po następujących zachowaniach:

- czytelne i w uporządkowany sposób przekazywanie informacji (ustnie i na piśmie),
- branie pod uwagę perspektywę odbiorców komunikacji,
- słuchanie innych i rozumienie ich potrzeb,
- zadawanie pytań, aby doprecyzować informacje i poznać punkt widzenia innych osób,
- stwarzanie atmosfery otwartości,
- umiejętna obrona własnego stanowiska i przekonywanie innych.

Pytania behawioralne sprawdzające te kompetencje, mogą brzmieć następująco:

- *Proszę opowiedzieć o sytuacji zawodowej, w której miał Pan/i okazję wykazać się umiejętnością współpracy w zespole?*
- *Proszę opowiedzieć o sytuacji z życia zawodowego, kiedy miał/a Pan/i do czynienia z trudną/konfliktową sytuacją w zespole?*
- *Proszę opowiedzieć o sytuacji, w której miał Pan do czynienia z najtrudniejszą współpracą zespołową?*
- *Proszę opowiedzieć o najtrudniejszej w swojej karierze zawodowej rozmowie – takiej, która była dla Pana/i największym wyzwaniem?*
- *Proszę opowiedzieć o sytuacji, którą wspomina Pan/i jako swój największy sukces w zakresie komunikacji?*

- *Proszę opowiedzieć o sytuacji, w której skutecznie przekonał Pan/i kogoś do zmiany zdania/zachowania?*

Przykład prawidłowo udzielonej odpowiedzi w modelu STAR:

Mój największy sukces komunikacyjny, to było wprowadzenie wspólnego systemu przekazywania informacji w 3 działach. Mieliśmy wcześniej dużo przestojów związanych z tym, że ludzie nie wiedzieli, czy już mogą robić kolejne etapy zlecenia, nie mogli się dodzwonić do siebie, żeby przekazać ważne informacje. Ciągłe było przerzucanie z jednych na drugich. Dogadałem się z innymi kierownikami i zrobiliśmy wspólne zebranie, żeby przypomnieć wszystkim, że gramy do jednej bramki i dać instrukcje do bardzo prostego systemu notowania na platformie elektronicznej statusu zleceń i uwag dla kolejnych osób. Każdy mógł w dowolnym momencie, nawet w trakcie spotkania z klientem podejrzeć ten plik. W rezultacie czego nie tylko skończyły się przepychanki między pracownikami, ale jeszcze zrobiliśmy wtedy po raz pierwszy 100 procent założonych celów.

Do innych sposobów weryfikacji umiejętności współpracy i komunikacji można zaliczyć:

- Dyskusje grupowe/grupowe zadania konstrukcyjne (obserwowane jest między innymi: skupienie na rozwiązaniach, skupienie na celu zadania, nieprzywiązywanie się do swojego pomysłu, rozwijanie pomysłów innych osób, docenianie innych osób, motywowanie zespołu w trudnych momentach, kontrola czasu i kryteriów zadania, proaktywność „to ja się zajmę”, słuchanie innych opinii, weryfikowanie zaangażowania całego zespołu).
- Zadania typu „Plan działania” – np.: „Zdenerwowany klient dzwoni z informacją, że Pana/i kolega z działu przekazał mu błędne informacje. Zauważyła Pani, że koleżanka po raz 3 wpisuje nieaktualne dane do raportu finansowego. Co Pani zrobi?”.
- Zadania typu „Co Pan/i myśli?” – np.: „Co według Pana/i powoduje, że spotkania z zespołem są efektywne, a nie są tylko stratą czasu? Co według Pana/i jest najlepszym sposobem, żeby przekonać osobę do swojego pomysłu?”.

Pracodawcy sprawdzają umiejętność współpracy, ponieważ bezpośrednio oddziałuje na:

- większą świadomość wpływu swojej pracy na innych,

- budowanie zaufania – wpływ na pozytywną atmosferę w pracy,
- kreowanie zaangażowania wśród członków zespołu,
- rozwój zespołu – kreatywne wykorzystanie kompetencji i zdolności ludzi w zespole,
- utrzymanie wysokiej efektywności pracy.

Zdecydowana większość z nas pracuje w zespołach, ale dobra współpraca ma szczególne znaczenie gdy:

- pracujemy w oparciu o wspólne cele,
- konieczne jest osiągnięcie szybkich rezultatów,
- współtworzymy projekt,
- zarządzamy zespołem.

Pracodawcy sprawdzają umiejętność komunikacji, ponieważ odpowiada ona za:

- umiejętność wsłuchiwanie się w potrzeby rozmówcy – pozyskiwanie wiedzy,
- budowanie długotrwałych relacji,
- konstruktywne zarządzanie konfliktem,
- zbieranie informacji, lepszą decyzyjność, wyciąganie wniosków,
- lepszą pracę z wyzwaniami, kryzysem, problemami do rozwiązania.

3. WERYFIKACJA UMIEJĘTNOŚCI PRZYWÓDCZYCH

Mówiąc o weryfikacji umiejętności przywódczych, należy rozróżnić czym jest kierowanie a czym przewodzenie.

Zadania kierowników zazwyczaj dotyczą:

- przygotowywania szczegółowych planów i harmonogramów,
- alokacji zasobów, również ludzkich,
- utrzymania stabilności,
- kontroli i monitorowania szczegółowych rezultatów pracy,
- identyfikacji odchyleń,
- przekazania odpowiedzialności,
- wdrażania rozwiązań.

Zadania przywódców to:

- wyznaczanie kierunku,

- rozwijanie wizji,
- opracowywanie strategii prowadzącej do wizji,
- wdrażanie zmian,
- motywacja, inspiracja oraz wspieranie zespołu,
- skupianie się na zwykłych i głębszych potrzebach.

Kompetencje kierownicze oznaczają zazwyczaj następujące zachowania:

- dobre radzenie sobie z wyzwaniami,
- utrzymywanie stabilności w zespole – monitorowanie i kontrola,
- pilnowanie harmonogramów, organizowanie pracy,
- umiejętność działania pod presją,
- sprawne podejmowanie decyzji,
- szukanie rozwiązań, zamiast skupianie się na problemach.

Kompetencje przywódcze można rozpoznać po zachowanych takich jak:

- świadomość wpływu na pracowników,
- zarządzanie kryzysem w zespole,
- dostrzeganie zespołowości – docenianie i promowanie pracowników,
- bycie „ambasadorem zmiany”,
- znajdowanie kompromisu między nastawieniem na cel i na ludzi,
- motywowanie, rozwijanie, wspieranie innych.

Przykładowe pytania behawioralne, które służą weryfikacji umiejętności przywódczych to:

- *Opowiedz o sytuacji, kiedy przyczyniłeś się do osiągnięcia celu przez grupę, której byłeś liderem.*
- *Opowiedz o sytuacji, w której Twój wpływ zadecydował o efektywności zespołu, którego byłeś członkinią.*
- *Opowiedz o sytuacji, która najlepiej opisuje Twój styl leaderski.*
- *Opowiedz o sytuacji, którą wspominasz jako najtrudniejsze zadanie leaderskie.*

Przykład poprawnej odpowiedzi według modelu STAR:

Najtrudniejsza sytuacja leaderska była wtedy, gdy równoległy zespół popełnił błąd, wskutek którego trzeba było całe zamówienie dla klienta robić jeszcze raz. Oznaczało to dla mojego zespołu 5 dni nadgodzin bez dodatkowej płacy. Pamiętam, że długo zastanawiałem się jak do tego podejść. Nie chciałem

przerzucać odpowiedzialności na ten drugi zespół, bo będziemy przecież dalej współpracować. Wiedziałem, że niektórzy moi ludzie mają małe dzieci i nadgodziny to jest dla nich naprawdę duże wyzwanie. Postawiłem na otwartość i zrobiłem spotkanie. Powiedziałem co się stało, że tamci tego celowo nie zrobili i nam to też może się kiedyś zdarzyć. Powiedziałem, jakie widzę opcje podziału pracy i spytałem, jakie widzą rozwiązania i czy możemy się jakoś podzielić, żeby było to jak najmniej uciążliwe dla nich. Zadeklarowałem, że ja też zostanę po godzinach przez ten tydzień i pomogę. Byłem naprawdę poruszony, jak szybko ustalili między sobą grafik prac, jak sprawnie i bez żadnych pretensji „ogarnęliśmy” temat. A ostatniego dnia sami zaproponowali, żebyśmy poszli na wspólną kolację z okazji zastania „najlepiej sprzątającym zespołem w firmie”. Pracownicy żyli się przy tej akcji. Do dziś to wspominają.

Do innych sposobów weryfikacji umiejętności przywódczych można zaliczyć:

- dyskusje grupowe – zadanie np. *wypracować wspólne stanowisko,*
- zadania grupowe do wykonania – zadanie np. *skonstruować coś, rozwiązać jakieś zadanie,*
- rozmowa leaderska – symulacja np.: *Twój pracownik ostatnio bardzo pogorszył swoje wyniki. Zapraszasz go na rozmowę i.....; Twój pracownik realizuje swoje zadania, ale codziennie bardzo narzeka na firmę, pracę i opowiada o tym, że „tak się nie da pracować”,*
- testy psychologiczne:
  - FRIS – typu Disc,
  - Kotwice Scheina,
  - Analiza Zachowań Kierowniczych Blancharda
- zadania typu „Plan działania np.: *10 minut – przeczytaj opis/5 minut zaprezentuj,*
- zadania „In Basket” – *lista zadań do zaplanowania,*
- zadania typu „Co Pan/i myśli? Np.: *Kto jest liderem, który jest dla Pana/i wzorem/inspiracją?*

Pracodawcy sprawdzają umiejętności kierownicze, ponieważ charakteryzują się one:

- sprawnym organizowaniem pracy własnej,
- zarządzaniem oraz planowaniem zadań podwładnych,
- rozumieniem zasad i procesów panujących w firmie,
- szybkim podejmowaniem decyzji,

- kontrolą, monitoringu pracy i produktywności,
- wdrażaniem rozwiązań/procesów/procedur.

Z kolei sprawdzanie umiejętności przywódczych ma szczególne znaczenie wszędzie, gdzie potrzebne jest:

- myślenie strategiczne – wizja/plan/strategia wykraczające poza poziom zespołu,
- dostrzeganie talentów,
- budowanie motywacji i zaangażowania,
- branie odpowiedzialności,
- wyznaczanie priorytetów,
- wdrażanie zmiany.

4. WERYFIKACJA MOTYWACJI I WARTOŚCI

Biorąc pod uwagę, jak ważna w budowaniu zaangażowania pracowników jest motywacja i system wartości należy zauważyć, że

- istnieją różnice pokoleniowe i oznaczają one również różnice w wartościach,
- istnieją różnice w kulturach organizacyjnych, które również oznaczają różnice w wartościach,
- poczucie spełnienia zawodowego zawsze oznacza zgodność z wartościami.

Zachowania, dzięki którym można rozpoznać motywację to:

- zaangażowanie w pracę,
- świadomość priorytetów,
- proaktywność – podejmowanie działań, szukanie informacji/rozwiązań, umiejętne dokonywanie wyborów,
- spójność w zachowaniu,
- świadome planowanie własnego rozwoju zawodowego,
- inwestowanie czasu i wysiłku w rozwój.

Przykładowe pytania behawioralne, których celem jest sprawdzenie motywacji, mogą brzmieć w sposób następujący:

- *Proszę opowiedzieć o sytuacji, która szczególnie Panią zmotywowała.*

- Proszę opowiedzieć o sytuacji, która była dla Pana szczególnie frustrująca/denerwująca w poprzedniej pracy.
- Proszę opowiedzieć o sytuacji, w której była Pani silnie sfrustrowana w pracy i odbudowała swoją wewnętrzną motywację.

Inne klasyczne pytania podczas rozmowy kwalifikacyjnej, które sprawdzają motywację to:

- Co skłoniło Pana/ią do aplikowania na to stanowisko?
- Co jest dla Pana/i ważne w pracy?
- Co daje Pani/u najwięcej satysfakcji z pracy?
- Czego oczekuje Pan/i od przełożonego?
- W jakim środowisku pracy czuje się Pan/i najlepiej?
- Co najbardziej frustruje/ przeszkadza Panu/i w pracy?
- Z jakiego powodu odszedł Pan/i z poprzedniego miejsca pracy?
- Jaki ma Pan/i plan na siebie za 5 lat?
- I co Pan/i zrobił/a w tej sprawie do tej pory?
- Jakie jest Pana/i największe marzenie zawodowe?

Przykład prawidłowej odpowiedzi w modelu STAR wygląda następująco:

„Najbardziej frustrująca sytuacja, którą pamiętam z poprzedniej pracy to była sytuacja, w której ogłoszono konkurs na usprawnienia na produkcji. Zawsze mnie takie tematy bardzo kręciły, bo lubię wymyślać rzeczy, które przekładają się na konkretne usprawnienia, dają widoczny efekt i pomagają ludziom. Przed konkursem już sam z siebie zgłaszałem pomysły. Przygotowałem kilka pomysłów, nawet więcej, niż trzeba było. Nie chodziło mi o nagrodę, tylko myślałem, że jak to zaakceptują, to wszyscy będziemy mieć łatwiej. Pamiętam, jak mówiłem – patrzcie, firmie zależy na nas, dlatego robią takie rzeczy, bo cenią naszą wiedzę i chcą, żeby nam się sprawniej pracowało. A po 2 tygodniach, jak była cisza, to zadzwoniłem do HR, żeby się zapytać, kiedy będą jakieś wyniki i czy dużo było zgłoszeń, i czy jakieś ciekawe... Powiedzieli mi, że zarząd w ogóle tego nie czyta. Zorganizowali ten konkurs, żeby poprawić wizerunek wśród pracowników i że nagroda będzie przyznana dla ludzi z działu, któremu nie ma jak inaczej rozliczyć premii... Pamiętam, że mnie to na jakiś miesiąc mocno zdemotywowowało... Ale potem pomyślałem, że nie pracuję tu ze względu na to, że podziwiam ludzi z Zarządu tylko dlatego, że produkujemy rzeczy, które służą ludziom, a koledzy mnie szanują i cenią za wiedzę. Mnie to podniosło na duchu”.

Do weryfikacji systemu wartości i motywacji służą również:

- okres próbny,
- weryfikacja rekomendacji do CV,
- zbieranie opinii o kandydacie w otoczeniu,
- klauzule/regulaminy wypełniane przy przyjęciu do pracy,
- sprawdzenie aktywności kandydata w mediach społecznościowych.

Pracodawcy sprawdzają motywację oraz system wartości, ponieważ mają one wpływ na:

- organizację systemu pracy,
- budowanie systemów motywacyjnych i zaangażowania w pracę,
- etyka i standardy pracy,
- lojalność, tworzenie ścieżek kariery,
- dbałość o atmosferę pracy.

REKOMENDACJE DO PRACY DORADCZEJ Z KLIENTAMI

Wspierając kandydata w przygotowaniu do rozmowy kwalifikacyjnej, należy pamiętać, że celem działania nie jest „oszukiwanie systemu”. Dobre przygotowanie daje możliwość podkreślenia mocnych stron kandydata i uzyskania odpowiedzi na ich podstawie oraz obrazu doświadczeń. W związku z tym praca doradcza powinna być zorganizowana wokół następującego harmonogramu działań:

- analiza wymagań w ofercie pracy,
- „wejście” w buty rekrutera,
- odtworzenie modelu kompetencyjnego na dane stanowisko,
- przygotowanie adekwatnych pytań,
- znalezienie pasujących kompetencji kandydata wynikających z jego doświadczenia,
- ćwiczenie odpowiedzi w modelu STAR,
- pozostanie autentycznym.

ROZSZYFRUJMY ROZMOWY KWALIFIKACYJNE

Materiał został opracowany na bazie serii webinarów autorstwa Sylwii Koryckiej-Fortuny i Dagmary Kanik

Autor: Sylwia Korycka-Fortuna

Opracowanie graficzne: Viktoriia Khyzhniak

Opracowanie redakcyjne: Piotr Głusiec, Viktoriia Khyzhniak

Krajowe Centrum Europass & Euroguidance

Narodowa Agencja Programu Erasmus+ i Europejskiego Korpusu
Solidarności

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji

Aleje Jerozolimskie 142A

02-305 Warszawa

e-mail: euroguidance@frse.org.pl

europass

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji

Erasmus+

Zmienia życie, otwiera umysły

**EUROPEJSKI
KORPUS
SOLIDARNOŚCI**

RAZEM MOŻEMY WIĘCEJ